

تفسیر یک بعدی و دو بعدی داده های مگنتوتولوریک به منظور تشخیص ساختارهای زمین شناسی زیر سطحی در امتداد یک نیم رخ شرقی - غربی در منطقه اراک

سید مسعود انصاری^۱، بهروز اسکوئی^{۲*} و مارتین آنسورس^۳

^۱ کارشناس ارشد زیوفیزیک، گروه فیزیک زمین، مؤسسه زیوفیزیک، دانشگاه تهران، ایران

^۲ استادیار، گروه فیزیک زمین، مؤسسه زیوفیزیک، دانشگاه تهران، ایران

^۳ استاد، دانشکده فیزیک، مرکز تحقیقات زیوفیزیک، دانشگاه آلبرتا، کانادا

(دریافت: ۸/۶/۳۱، پذیرش نهایی: ۸/۷/۲۱)

چکیده

در سال ۱۳۸۵ اندازه گیری های مگنتوتولوریک در گستره بسامدی وسیعی در شرق شهر اراک به منظور مشخص کردن رسانایی الکتریکی پوسته با تأکید بر مکان یابی زون های گسلی موجود در منطقه صورت گرفت. مولفه های میدان های الکتریکی و مغناطیسی در طول یک نیم رخ عمود بر امتداد زمین شناسی و در ۱۵ نقطه اندازه گیری شد. پردازش داده ها و وارون سازی یک بعدی برای هر کدام از سایتها صورت گرفت و در ادامه وارون سازی دو بعدی این داده ها به انجام رسید. نتایج به دست آمده از وارون سازی رسانایی الکتریکی ساختارها را در توافق خوبی با داده های زمین شناسی مشخص کرده است. مهم ترین این نتایج شناسایی شدن مکان دقیق گسل های تلخاب و تبرته و یک بلوك رسانا در منطقه است.

واژه های کلیدی: الکترو مغناطیس، مگنتوتولوریک، رسانایی الکتریکی، وارون سازی، گسل های تلخاب و تبرته، اراک.

1D & 2D Interpretation of The Magnetotelluric data for Detecting Geological Subsurface Structures along an E-W profile in Arak

Ansari, S. M.¹, Oskooi, B.² and Unsworth, M.³

¹ M.Sc. in Geophysics, Earth Physics Department, Institute of Geophysics, University of Tehran, Iran

² Assistant Professor, Earth Physics Department, Institute of Geophysics, University of Tehran, Iran

³ Professor, Department of Physics, University of Alberta, Edmonton, Alberta, Canada T6G 2J1

(Received: 21 Sept 2008, Accepted: 13 Oct 2009)

Abstract

Reflection and refraction of EM signals at both horizontal and vertical interfaces separate media of different electrical parameters, geoelectromagnetic methods have been developed and employed to recognize the geological features and particularly fault zones in many regions. To achieve higher lateral resolution and also greater depth penetration, the MT method is one of the most effective electromagnetic techniques to imagine the subsurface structures electrically.

In 2006 wide frequency range of magnetotelluric measurements were carried out at the eastern part of the city of Arak in Iran to understand the crustal electrical conductivity of the region by putting emphasis on locating the fault zones. The electric and magnetic field components were acquired along a profile across the geological trend at 15 stations. A robust single site processing followed by the inversion and one dimensional as well as two dimensional modeling was performed. The inversion results revealed electrical

conductivity structures in correlation with geological features. As a significant result, true locations of two major faults, Talkhab and Tabarteh Faults and a conductive block in between were recognized in the Arak area.

Introduction: The area of study is a part of the Arak watershed located in two Central-Iran and Sanandaj-Sirjan Zones. Two parallel faults named Talkhab and Tabarteh pass through the region and divide it into three blocks. The seismicity of the area is controlled by these two parallel faults, especially the Talkhab Fault which is presumed to be the source for seismicity activity in the region (Mirzaei and Ghadimi, 2006). Anomalous crustal conductors are occasionally associated with seismic activity. Fluid is an important factor in the fault zone and many of the active faults are characterized by a great volume of groundwater (Gundmundsson, 2000).

The magnetotelluric method is a passive electromagnetic technique that uses the natural, time varying electric and magnetic field components measured at right angles at the surface of the earth to make inferences about the earth's electrical structure which, in turn, can be related to the geology tectonics and subsurface conditions. Measurements of the horizontal components of the natural electromagnetic field are used to construct the full complex impedance tensor, Z , as a function of frequency. Using the effective impedance, determinant apparent resistivities and phases are computed and used for the inversion. Also the apparent resistivities for both TE and TM mode are computed and used for 2D inversion.

Data Processing, Inversion and Conclusions: MT data were processed using a code from Smirnov (2003) aiming at a robust single site estimate of electromagnetic transfer functions. As the area of study is populated and close to urban noise sources, the recorded data has not good quality which justifies the low coherency between the electric and magnetic channels. We performed 1D inversion of the determinant data using a code from Pedersen (2004) for all sites. Since the quality of the determinant data was acceptable, we performed 2D inversion of the determinant data using a code from Siripunvaraporn and Egbert (2000). Besides an extra 2D inversion of MT data for TE and TM modes was performed using a code from Rodi and Mackie (2001).

The 2D models significantly illustrate two conductive zones, two resistive blocks and a large conductive zone hidden under the Quaternary alluviums along the profile. As significant results, in collaboration with geological information about the presence of the Talkhab and Tabarteh faults the conductivity features can be attributed to the faults. Besides, a probable hidden fault is also recognizable.

Keywords: geoelectromagnetic, magnetotelluric, electrical conductivity, inversion, Talkhab and Tabarteh Faults, Arak.

۱ مقدمه

ساختارهای زیرسطحی است. در روش مگنتوتولوریک از امواج الکترومغناطیسی با بسامد کم برای آشکارسازی ساختارهای زیرسطحی استفاده می‌شود. این امواج بسامدهایی در پهنه‌ای 10^{-4} تا 10^3 دارند و از فعالیت‌های ناشی از وقوع آذرخش در مقیاس جهانی و نوسانات مغناطیسی سپهری سرچشمه می‌گیرند (وزوف، ۱۹۹۱). این سیگنال‌های الکترومغناطیسی در جوّ به مانند امواج رادیویی

به دلیل بازتاب و شکست امواج الکترومغناطیسی (EM) در فصل مشترک‌های افقی و عمودی جداگانه دو محیط با خواص الکتریکی متفاوت، روش‌های الکترومغناطیسی برای شناسایی عوارض زمین‌شناسی و به ویژه زون‌های گسلی به کار می‌برند. روش مگنتوتولوریک (MT) به دلیل تفکیک‌پذیری جانشی و عمق نفوذ زیاد، یکی از مؤثرترین روش‌های EM برای تصویرسازی الکتریکی از

منجر به آزاد شدن انرژی لرزه ای و وقوع زلزله های حتی بزرگ مقیاس می شوند.

منطقه مورد بررسی قسمتی از حوزه آبریز اراک است که در مرز دو زون ایران مرکزی و سندج سیرجان جای گرفته است. دو گسل موازی به نام های تلخاب و تبرتہ از منطقه عبور کرده اند. رخداد زلزله های کوچک مقیاس در اطراف این دو گسل این موضوع را محتمل می کند که زلزله های بزرگتری در منطقه به وقوع پیوند داشتند. بنابراین شناسایی خصوصیات این گسل ها باید مورد توجه فرار گیرد.

۲ زمین شناسی منطقه

استان مرکزی از دیدگاه زمین شناسی در مرز دو زون ایران مرکزی و سندج سیرجان تشکیل شده است که حدفاصل این دو زون از فرورفتگی هایی در جهت شمال غرب و جنوب شرق تشکیل شده است (شکل ۱). اثرات ترشیاری که دوران فعالیت آتشفشاری در ایران است به روشنی در گستره استان دیده می شود. فازهای عمده مهم آتشفشاری ترشیاری غالباً در ائوسن، الیکومیوسن و پلیوسن بوده اند. دوره کواترنری با یک دوره رسوب گذاری خشکی و یک فاز ولکانیزم همراه است. دو گسل تلخاب و تبرتہ در شمال و جنوب این حوضه، آن را به قطعات و بلوک هایی تقسیم کرده اند.

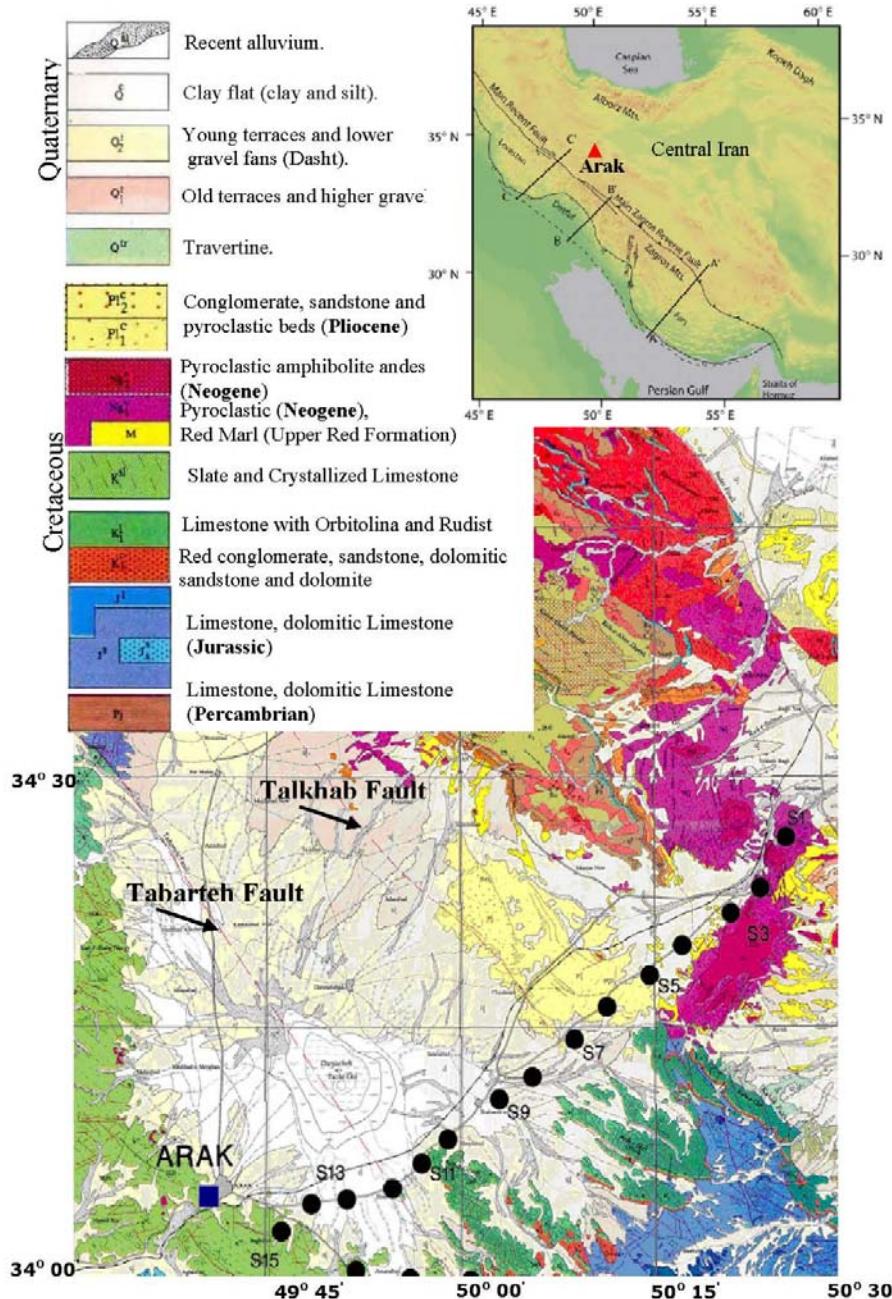
گسل تلخاب جدا کننده بلوک آشتیان نراق از هفتادله و گسل تبرتہ جدا کننده هفتادله از زون سندج سیرجان است. قدیمی ترین بلوک در حوزه را بلوک سندج سیرجان (ارتفاعات جنوب اراک و ارتفاعات غربی جاده اراک فراهان) تشکیل داده است که شامل آهک متبلور، اسلیت آهکی و آهک دولومیتی از زمان ژوراسیک تا پایان کرتاسه است و ممکن است دچار گسل خوردگی و دگرگونی شده و فاقد فعالیت های آذرین و آتشفشاری باشد. بعد از آن بلوک هفتادله (مسیر کوه های هفتادله،

منتقل می شوند اما در زمین پخش و به سرعت با عمق میرا می شوند. در طول دهه های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ مگنتوتولریک در حکم یک وسیله شناسایی که می توانست تغییرات در ضخامت حوزه های ضخیم رسوی را به تصویر بکشد مورد استفاده قرار گرفت (وزوف، ۱۹۷۲ و اورنج، ۱۹۸۹). آنالیز داده ها در آن زمان محدود به مدل سازی های پیشرو و معکوس یک بعدی بود که برای مناطقی با ساختار زمین شناسی بسیاری بسیار قابل اعتماد نبود. در سال های اخیر توانایی این روش در آشکارسازی ساختارهای زمین شناسی کاملاً بهبود یافته است. این امر با پیشرفت در وسائل اندازه گیری و وارون سازی و تفسیر دو بعدی آن محقق شده است. همچنین پیشرفت های زیادی در زمینه پردازش داده های MT صورت گرفته است که این مرحله برای تبدیل داده ها از حوزه زمان به سامد ضروری است. با توجه به توسعه الگوریتم هایی که از روش های آماری پایدار (Robust statistics) برای بدست آوردن مقاومت ویژه ظاهری استفاده می کنند، پردازش این سری های زمانی توسعه و بهبود یافته است. این روش ها با یک فن خودکار قادر به از بین بردن قسمت هایی که در آنها داده های نو فه دار و نامناسب وجود دارد هستند که این امر منتهی به کاهش بزرگی در چالش های پیش روی پردازش داده های مگنتوتولریک شده است (اگبرت، ۱۹۹۷، لارسن و دیگران، ۱۹۹۶).

در این مقاله کاربرد روش مگنتوتولریک در تصویرسازی از ساختارهای زمین شناسی زیر سطحی و به ویژه توانایی آن در آشکارسازی زون های گسلی بررسی شده است. در بعضی موارد مواد رسانای موجود در پوسته با فعالیت های لزه ای در ارتباط اند. شاره ها عامل مهمی در زون گسل خوردگی اند و بسیاری از گسل های فعال با حجم زیادی از آب های زیرزمینی مشخص می شوند (گوندموند سون، ۲۰۰۰). این شاره ها همچنین نقش مهمی در فرایند گسیختگی و آزاد شدن تنش ها ایفا می کنند و

به سنگ‌های موجود، فعالیت شدیدی از زمان بعد از کرتاسه داشته است. واحد اخیر جوان‌ترین بلوک در حوزه آبخیز دشت اراک است. با توجه به وضعیت گسل، درزه، چین خوردگی و خصوصاً چینه‌شناسی سه بلوک مشخص شده، پناسبیل آبی بلوک آشیان‌نراق کمتر از بلوک سنندج سیرجان و بلوک اخیر کمتر از هفتادقله است.

کویر میان اراک و فرمیهن) شامل سنگ‌های شیلی و ماسه‌سنگ تیره ژوراسیک و آهک کرتاسه است که قادر پدیده‌های دگرگونی است و شدیداً چین‌خورده و دارای تاقدیس‌ها و ناویدیس‌های متوالی است و نظریه سنندج سیرجان قادر فعالیت آتشفسانی است. با این حال بلوک آشیان‌نراق دارای فعالیت شدید آتشفسانی است و با توجه

شکل ۱. شهر اراک در حد فاصل دو زون ایران مرکزی و سنندج سیرجان (تغییر داده شده از مک‌کواری ۲۰۰۴). نقشه زمین‌شناسی، مکان ایستگاه‌های مگنتوتولوریک،

مکان گسل‌ها و زون‌ها در منطقه مورد بررسی در مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰

Transverse (مد مغناطیسی عرضی یا مد) یا عمود بر آن (مد مغناطیسی عرضی یا مد) (Magnetic, TM رابطه کانیارد (۱۹۵۳) مقاومت ویژه ظاهری ρ_a و فاز ϕ با روابط زیر از Z مشتق می شوند.

$$\rho_a = \frac{1}{2\pi f \mu} |Z|^2 \quad (2)$$

$$\varphi = \tan^{-1}(\arg(Z))$$

داده های مگنتوتولوریک با استفاده از کد اسمیرنوف (۲۰۰۳) پردازش شده اند که با استفاده از روش های پردازشی پایدار (Robust methods) تابع تبدیل ژئومغناطیسی را به دست می دهد. شکل ۲ منحنی های مقاومت ویژه ظاهری و فاز امپدانس را برای ایستگاه های متفاوت بر حسب دوره تناوب برای انتشار جریان در دو جهت عمود بر هم (مدهای TE و TM) نشان می دهد.

با توجه به منحنی های مقاومت ویژه در ایستگاه های S₁ و S₁₀ مشاهده می شود که یک جایه جایی عمودی بین منحنی ها برای انتشار جریان در دو جهت اندازه گیری ایجاد شده است که جایه جایی ایستا (Static shift) نام دارد. بر طبق وزوف (۱۹۹۱) این جایه جایی با میدان الکتریکی تولید شده از بارهای جمع شده روی ناهمگی های سطحی ایجاد می شود و در نتیجه باعث کاهش میدان الکتریکی اندازه گیری شده و متعاقب آن کاهش امپدانس و درنهایت کاهش مقاومت ویژه ظاهری می شود. برای از بین بردن این جایه جایی ها از داده های دترمینان استفاده شده است که میانگینی از جهت های انتشار جریان فراهم می کند و همچنین مستقل از جهت امتداد الکترو مغناطیسی است. هم پوشانی منحنی های مقاومت ویژه برای داده های دو مد TE و TM در ایستگاه های S₇ و S₈ در دوره های کم (کمتر از ۱ ثانیه) دلالت بر وجود ساختاری یک بعدی در این دوره دارد. البته همان طور که در شکل مشاهده می شود این انطباق در دوره های زیادتر از بین می رود و ساختار های آشفته تر

۲ برداشت، پردازش و تحلیل بعد داده های مگنتوتولوریک

۲-۱ برداشت داده ها

۱۵ ایستگاه مگنتوتولوریک در امتداد یک نیم رخ با جهت SW-NE در امتدادی عمود بر دو گسل تلخاب و تبره که سه زون نشان داده شده در شکل ۱ را قطع می کنند طراحی شدند. ایستگاه های S₁ تا S₇ در زون آتشیان نراق قرار دارند. به خاطر کیفیت نامناسب داده ها در ایستگاه S₆ این داده ها از محاسبات بعدی خارج شدند. ایستگاه های S₈ تا S₁₂ در زون انتقالی هفتادقله و ایستگاه های S₁₃ تا S₁₅ در زون قدیمی تر سندح سیرجان قرار گرفته اند. در محل هر ایستگاه دو مؤلفه میدان الکتریکی (E_x و E_y) با استفاده از دو جفت الکترود و همچنین سه مؤلفه میدان مغناطیسی (H_x, H_y و H_z) با استفاده از سه مغناطیس سنج پیچه القایی در یک دستگاه مختصات راست گرد و در گستره بسامدی ۱۰۰ تا ۱۰۱ هرتز اندازه گیری شدند. فاصله معمول بین ایستگاه های مگنتوتولوریک ۵ کیلومتر است و به دلیل هموار بودن منطقه از تصحیح توپو گرافی صرف نظر شده است.

۲-۳ پردازش و تحلیل بعد داده ها

تانسور امپدانس MT با استفاده از مؤلفه های افقی میدان های الکتریکی و مغناطیسی به متزله تابعی از بسامد بر طبق رابطه زیر به دست می آید.

$$\begin{bmatrix} E_x(f) \\ E_y(f) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} Z_{xx}(f) & Z_{xy}(f) \\ Z_{yx}(f) & Z_{yy}(f) \end{bmatrix} \begin{bmatrix} H_x(f) \\ H_y(f) \end{bmatrix} \quad (1)$$

مؤلفه های تانسور امپدانس در یک زمین دو بعدی بسته به این که میدان الکتریکی موازی امتداد الکترو مغناطیسی (مد الکتریکی عرضی یا مد TE) است

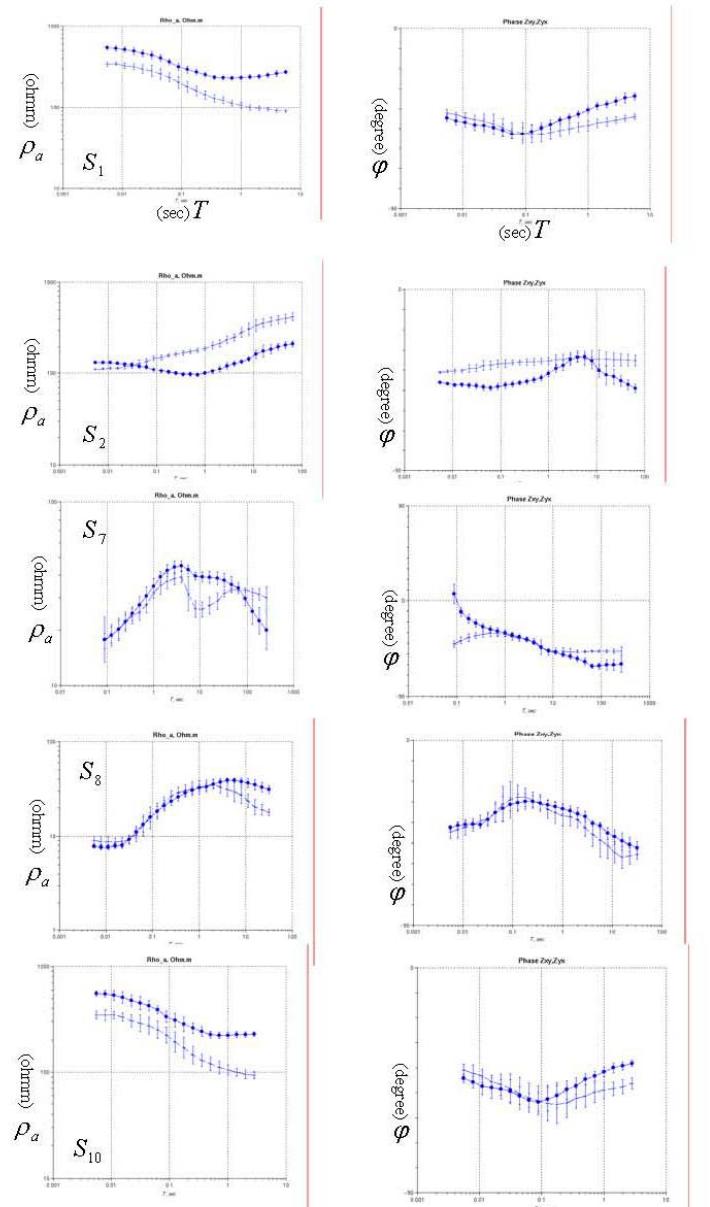
سه بعدی نامتقارن را مشخص می کند. اگر مقدار پارامتر اسکیو نزدیک به صفر (کمتر از 2°) باشد بیانگر این مطلب است که ساختار زیرزمین یک بعدی یا دو بعدی غیر آشفته است. این منحنی ها برای سایت های متفاوت در منطقه ارک برحسب دوره در طول نیم رخ در شکل ۳ نشان شده است. در اکثر سایت ها این مقدار کمتر از 2° است و در نتیجه زمین منطقه را می توان $1D$ یا $2D$ غیر آشفته در نظر گرفت.

دو بعدی و سه بعدی مشاهده می شود.

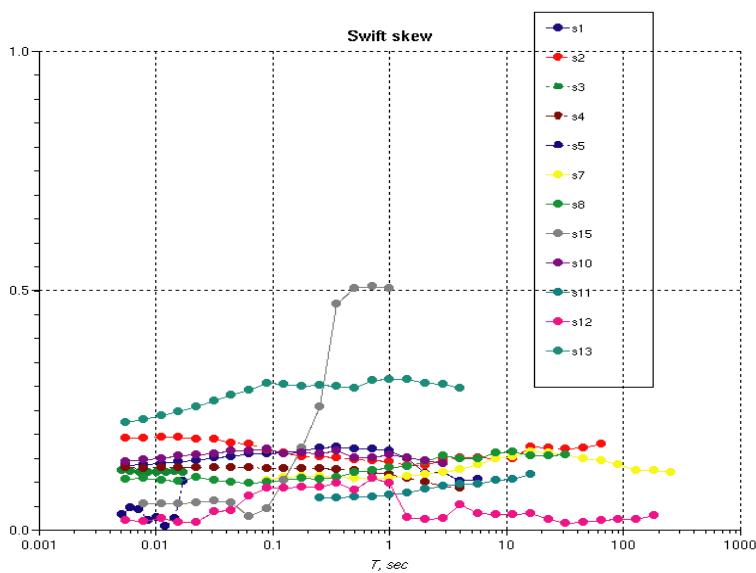
یکی از پارامترها که برای تحلیل ابعادی داده های MT به کار می رود اسکیو (Skew) است که به صورت رابطه زیر بیان می شود،

$$\text{Skew} = \frac{|Z_{xx} + Z_{yy}|}{|Z_{xy} - Z_{yy}|} \quad (3)$$

این کمیت یک اندازه گیری از تقارن محیط صورت می دهد. انحراف اسکیو از صفر وجود یک ساختار

شکل ۲. منحنی های مقاومت ویژه ظاهری و فاز سوندماهی MT برای بعضی از ایستگاه ها در نیم رخ اندازه گیری. سمبل TE برای مد TM و سمبل TM برای مد TE در نظر گرفته است.

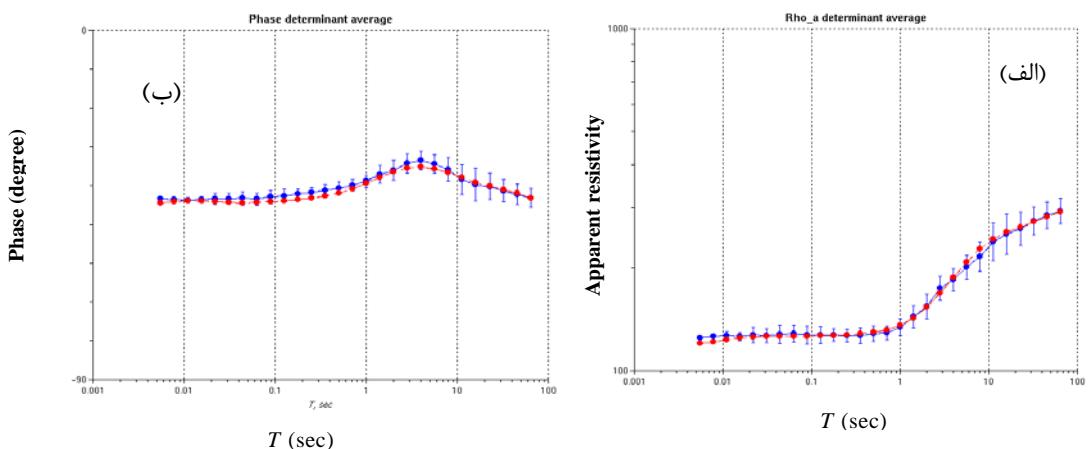
شکل ۳. نمایش پارامتر اسکیو برای سایت‌های واقع در امتداد پروفیل اندازه‌گیری.

شده‌اند. منحنی‌های سرخ رنگ پاسخ مدل یکبعدی به دست آمده از مرحله نهایی وارونسازی داده‌ها هستند. نمایش این داده‌ها و پاسخ مدل آنها نشان‌دهنده چگونگی تطبیق مدل به دست آمده با مدل واقعی زمین است. مدل‌های یکبعدی حاصل از وارونسازی داده‌ها در شکل ۵ برای ۴ ایستگاه نمایش داده شده‌اند که نشان‌دهنده چگونگی تغییرات در رسانایی لایه‌های زمین در محل هر ایستگاه‌اند.

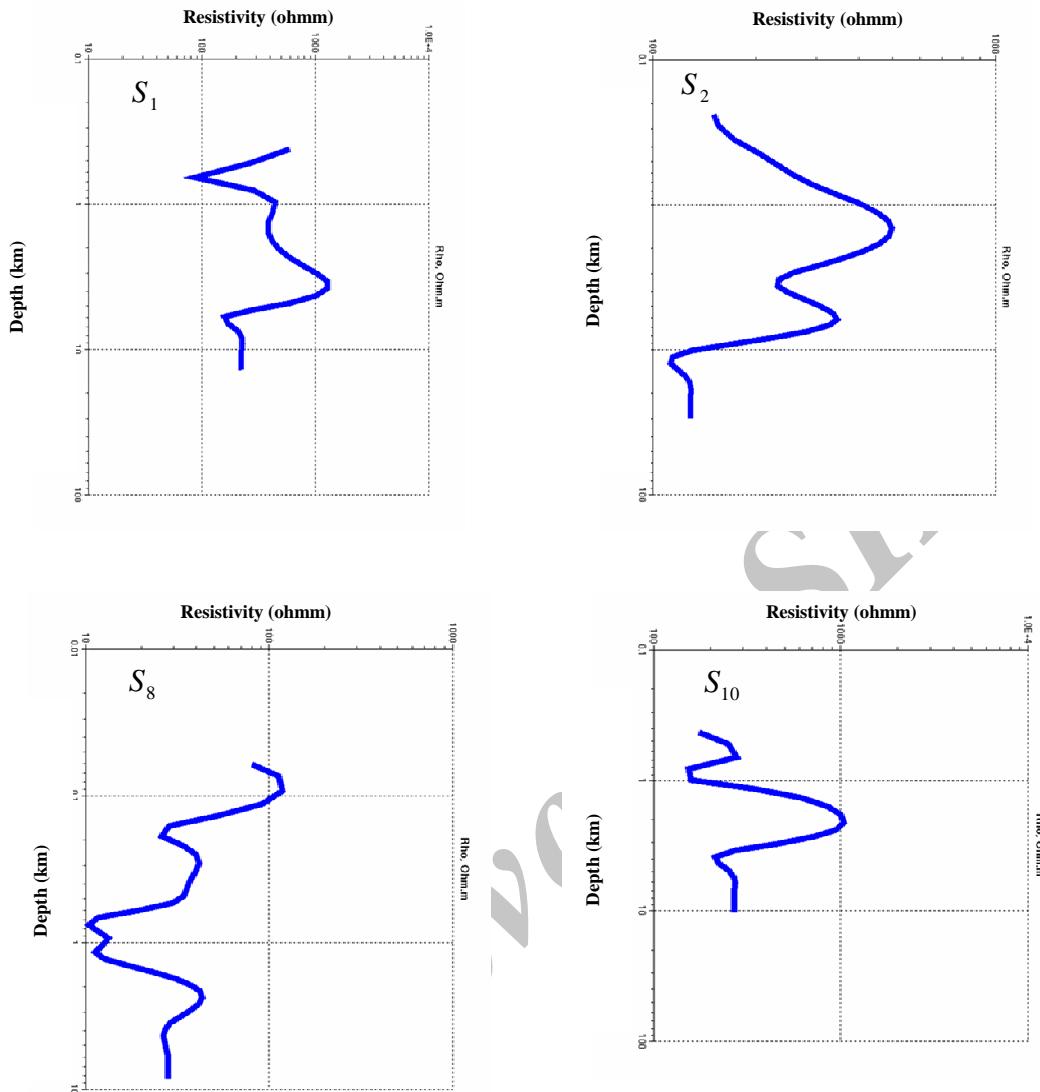
۴ وارونسازی و تفسیر داده‌ها

۱-۴ وارونسازی یکبعدی

وارونسازی یکبعدی داده‌های دترمینان با استفاده از رهیافت عرضه شده از سوی پدرسن (۲۰۰۴) صورت گرفته است. داده‌های دترمینان به صورت مقاومت ویژه ظاهری و فاز امپدانس به منزله ورودی به برنامه وارونسازی پدرسن (۲۰۰۴) داده شده‌اند که به ترتیب در قسمت‌های الف و ب شکل ۴ با رنگ آبی نشان داده

شکل ۴. وارونسازی یکبعدی داده‌های مگنتوتولوریک محاسبه شده برای سایت ۲ در امتداد نیمرخ. الف) مقاومت ویژه ظاهری و ب) فاز امپدانس.

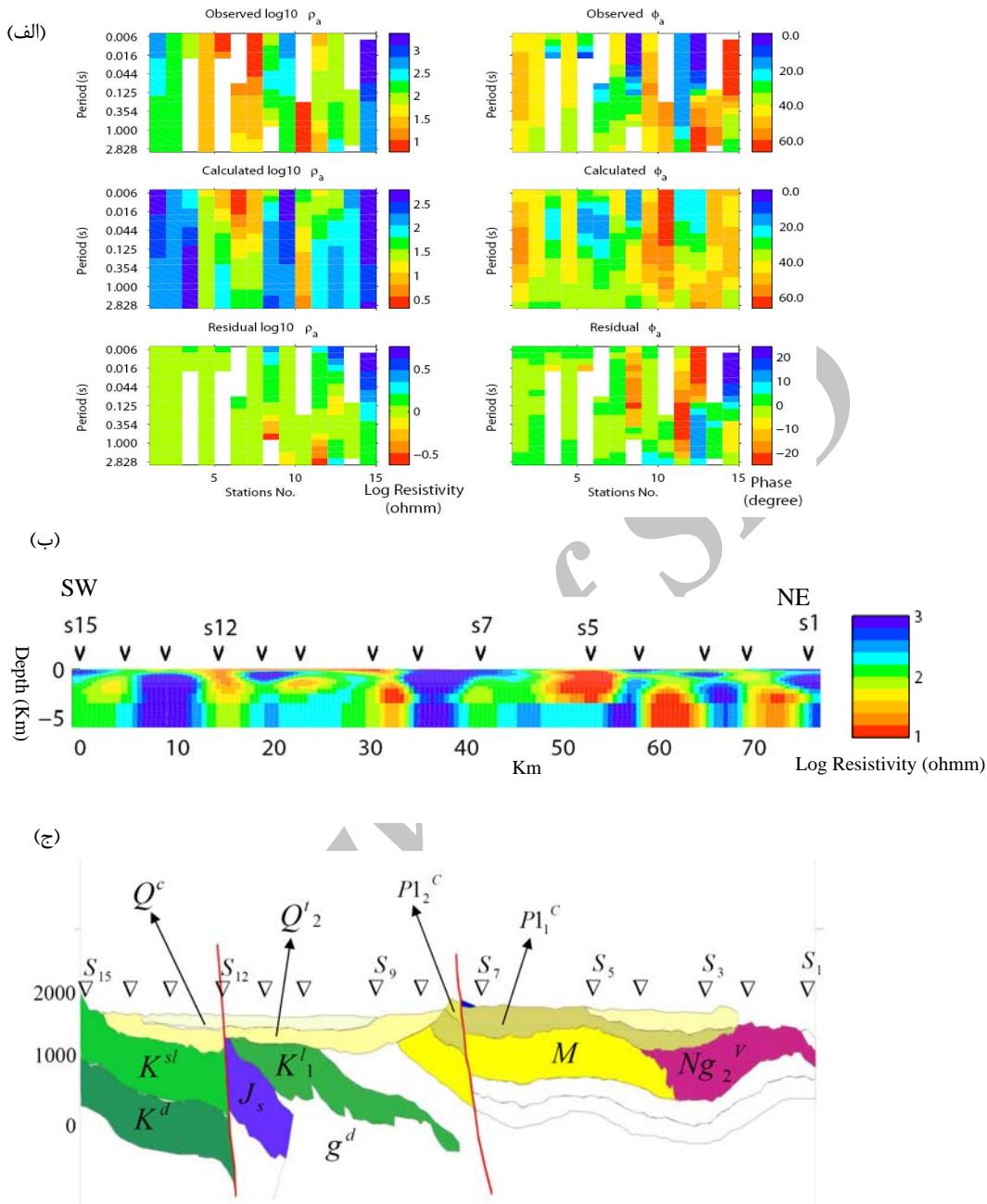

شکل ۵. مدل‌های بدست آمده از وارونسازی یکبعدی داده‌های مکتوتلوریک در امتداد نیمرخ.

الف، قاب بالایی شامل داده‌های صحرایی براساس دوره و ایستگاه اندازه‌گیری شده، قاب دوم پاسخ مدل زمینی (پاسخ آخرین مدل حاصل از برگردان) قاب سوم تفاضل ریاضی بین مقدار داده‌های مشاهده شده در صحراء و مقدار داده‌های محاسبه شده از مدل نهایی است. شکل ۶-ب مدل زمینی مقاومت ویژه حقیقی و قسمت ج مقطع زمین‌شناسی در امتداد نیمرخ مربوط است.

۲-۴ وارونسازی و تفسیر دو بعدی داده‌ها

داده‌های مقاومت ویژه و فاز امپدانس با استفاده از دو الگوریتم مدل‌سازی متفاوت برگردان شدند. در ابتدا به مدل‌های بدست آمده از وارونسازی از الگوریتم REBOCC می‌پردازیم. این الگوریتم درحقیقت وارونسازی تقلیل‌یافته برپایه روش *OCCAM* است که سیریپونواراپورن و اگبرت (۲۰۰۰) آن را معرفی کردند. در شکل‌های مربوط به برگردان دو بعدی در شکل ۶-

شکل ۶. (الف) داده های مشاهده شده، پاسخ مدل و مقدار باقی مانده، ب) مقطع دو بعدی مقاومت ویژه بر حسب عمق و ج) مقطع زمین شناسی در امتداد نیم رخ Q^c : صفحات رسی (کواترنری)، Q^l_2 : تراس های جوان و مخروط افکن های گراوی (کواترنری)، $P1_2^c$: کنگلومرا، ماسه سنگ و صفحات آذراواری (پلیوسن)، $P1_1^c$: مواد آذراواری غیر متراکم و کنگلومرا های آتش فشانی (پلیوسن)، M : مارن های قرمز مربوط به سازند قم (میوسن)، K^l_1 : سنگ آهک همراه با اوریتولینا (کرتاسه)، K^{sl} : سنگ آهک اسلیتی (کرتاسه)، K^d : سنگ آهک دولومیتی (کرتاسه)، J_s : ماسه سنگ (ژوراسیک)، g^d : گرانودیبوریت، کوارتز دیبوریت (میوسن)، Ng_2^V : مواد آذراواری و آندزیت ها (ئیوزن).

تشخیص هستند.

وارونسازی داده‌های مگنتوتولوریک در مدهای TM، TE و ترکیب آنها با استفاده از کد وارونسازی رودی و مک‌کی (۲۰۰۱) نیز صورت گرفته است. همان‌طوری که در شکل ۷ مشاهده می‌شود، بسامدهای بهشت نوهدار از داده‌های مشاهده شده حذف شده‌اند. تا نتایج قابل اطمینان‌تری از وارونسازی آنها بدست آید. N45°E باتوجه به وضعیت زمین‌شناسی منطقه، راستای بهمنزله امتداد الکترومغناطیسی در نظر گرفته شد و داده‌ها براساس آن چرخش داده شدند. بعد از اعمال تصحیحات ایستا، داده‌های حوزه بسامد MT به یک مدل دوبعدی ژئوالکتریکی تبدیل شدند. بعد از وارونسازی مدل نشان داده شده در شکل ۸ به دست آمده است که تعادلی قابل قبول بین برازش با داده‌های MT و همواری مدل به دست می‌دهد.

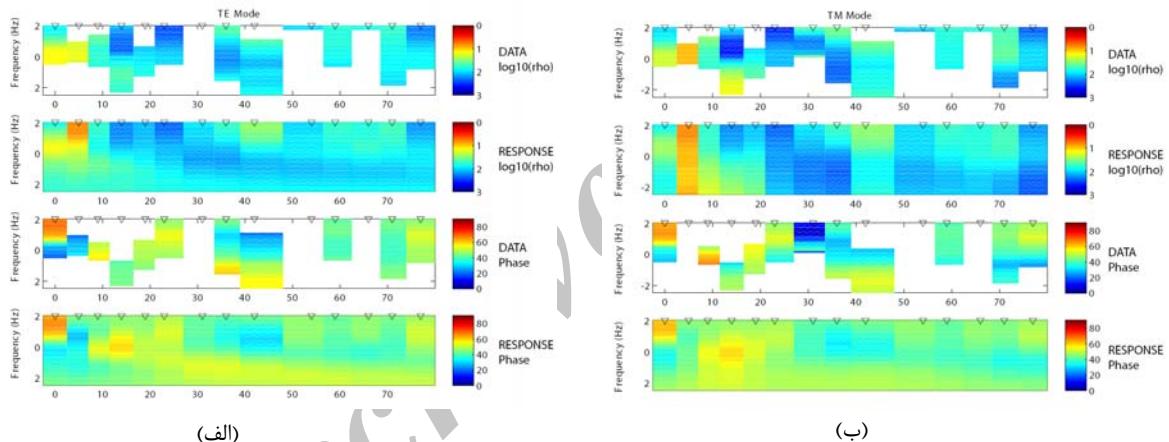
با توجه به مقطع بدست آمده از وارونسازی داده‌ها در شکل ۸ دو زون مقاوم R_1 و R_2 با مقاومت ویژه‌های بیشتر از ۵۰۰ اهم‌متر در دو طرف نیم‌رخ مشاهده می‌شوند که در بخش شمال شرقی (R_1) نیم‌رخ از سطح تا عمق فراتر از ۲۰ کیلومتر و در بخش جنوب غربی نیم‌رخ (R_2) از عمق حدود ۳ کیلومتری تا ۱۰ کیلومتر به سمت اعمق گسترش یافته‌اند. این دو زون مقاوم را می‌توان در حکم مجموعه‌های پی‌سنگی قدیمی سنگ آهک و سنگ آهک دولومیتی و متعلق به دوران پر کامبرین تفسیر کرد. با حرکت از این دو زون مقاوم به سمت مرکز نیم‌رخ مقاومت ویژه توده‌ها و لایه‌های سنگی به کمتر از ۳۰۰ اهم‌متر می‌رسد، سپس به زونی با مقاومت ویژه کمتر و مربوط به دوران مزوزوئیک شامل توالی لایه‌های سنگ آهک و شیل و مارن و کنگلومرا خواهیم رسید. مناطق مشخص شده با علامت‌های A و B بهمنزله زون گذار (transition zone) در نظر گرفته می‌شوند. با عبور از این

در مدل نهایی نشان داده شده در شکل ۶-ب در قسمت‌های فوقانی یک ساختار با مقاومت ویژه زیاد در محل سایت‌های ۱، ۲ و ۴ دیده می‌شود که در توافق با زون آتشفسانی آشتیان‌نراق، دلیلی بر وجود مواد آذرآواری و آندزیت‌ها، آندزیت‌های بازالتی از دوره نوثُن و سنوزوئیک است. در فاصله بین ایستگاه‌های اول و دوم یک زون با رسانایی متوسط مشاهده می‌شود که در عمق تقریبی ۲ کیلومتر به بیشترین رسانایی خود رسیده است و قابل نسبت دادن به مارن‌های قرمز میان‌لایه‌ای از سازند قم است. این اثر در فاصله بین ایستگاه‌های ۳ و ۴ هم قابل مشاهده است. زون نشان داده شده در محل ایستگاه ۵ نشانه خوبی از سازندهای رسی مربوط به دوران کواترنری است. به خاطر کیفیت بد داده‌ها در ایستگاه ۶، داده‌های مربوط به این ایستگاه در مدل‌سازی دو بعدی وارد نشده است. ایستگاه ۷ که در مجاورت گسل تلخاب قرار دارد یک لایه مقاوم را در سطح نشان می‌دهد که با رفن به عمق، تبدیل به عارضه‌ای با مقاومت ویژه کمتر می‌شود. ایستگاه ۸ روی یک سازند مقاوم قرار گرفته است. احتمالاً اطلاعات مربوط به این ایستگاه روی نقشه زمین‌شناسی وارد نشده است. ایستگاه ۹ در مرز سازندهای رسی و سنگ آهک قرار گرفته است که یک عارضه رسانا از سطح تا اعمق در آن به تصویر کشیده شده است (تراس‌های جوان و رس همراه با سیلت) که می‌تواند دلیلی بر وجود یک گسل پنهان در امتداد نیم‌رخ باشد. سایت ۱۲ که روی گسل تبرته قرار گرفته است یک زون رسانای گسترش‌یافته تا عمق تقریبی ۳ تا ۴ کیلومتر با جهت شب شمال شرقی را نشان می‌دهد که شامل شاره‌هایی همراه با کانی‌های رسی و سیلت است. در محل سایت‌های ۱۳ تا ۱۵ مجدداً سازندهای مقاومی از جنس مخروطه‌افکنه‌های گراولی از دوران کواترنری و سنگ آهک‌های اسلیتی و دولومیتی مربوط به کرتاسه پایینی در این مقطع قابل

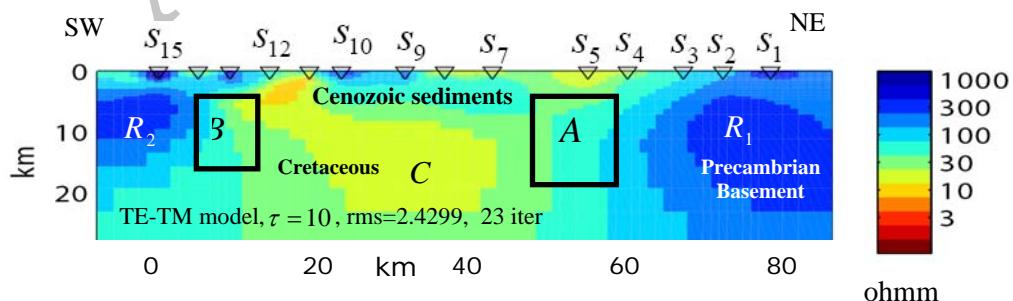
رسانای موجود در گسل تلخاب تفسیر می شود. عارضه قابل توجه دیگری با مقاومت ویژه ۱۰ اهم متر در زیر ایستگاه S_{12} قرار گرفته است که قابل نسبت دادن به شاره های همراه با کانی های رسی در گسل تبرته است. این عارضه با محیط C پوشش داده شده است که ادامه بلوک C به سمت بالا است. بلوک C با مقاومت ویژه پایین امتداد و جهت شب شمال غربی - جنوب شرقی (در روی صفحه کاغذ) را برای گسل تبرته مشخص می کند. زون های مقاوم و رسانا با توجه به مقطع بدست آمده از وارون سازی داده ها در جدول ۱ به تفکیک آورده شده است.

دو منطقه به سمت مرکز نیم رخ، به ساختارهایی متعلق به دوران مزو زوئیک بالایی یعنی کرتاسه، و درنهایت در نزدیک سطح به ساختارهای رسوبی سنوزوئیکی نزدیک می شویم.

نکته قابل توجه در این شکل وجود یک بلوک رسانای عمیق ($20\Omega m$) است که مرکز آن در محل ایستگاه S_9 است و از عمق تقریبی ۸ تا ۲۰ کیلومتر گسترش یافته است. به نظر می رسد که این زون با دو گسل موازی تلخاب و تبرته قطع شده است. در ایستگاه S_7 با حرکت از سطح به عمق، مقاومت ویژه کاهش یافته است و با رسیدن به عمق ۱۰ کیلومتری به مقدار تقریبی ۲۰ اهم متر می رسد. این محل در حکم مکان وجود شاره ها و مواد

شکل ۷. شبیه مقاطع مقاومت ویژه ظاهری و فاز (داده های مشاهده شده و پاسخ مدل) در امتداد نیم رخ اندازه گیری برای مدهای (الف) TE و (ب) TM بر حسب فرکانس.

شکل ۸. مقطع مقاومت ویژه بر حسب عمق، حاصل از وارون سازی مشترک داده های TM و TE: بعد از ۲۳ تکرار مقدار ۲.۴۲۹۹ برای r.m.s به دست آمده است. هموار شدن مدل با پارامتر قاعده مندسازی (τ) کنترل می شود.

جدول ۱. تفکیک زون های مقاوم و رسانا با توجه به مقطع بدست آمده از وارونسازی دادهها.

ساختار زمین‌شناسی	ضخامت (Km)	عمق تا سطح فوکانی (Km)	مقاومت ویژه (Ohm-m)	زون
سنگ آهک، شیل، مارن و کنگلومرا مربوط به دوران مزوژوئیک	۱۲	۵	۱۰۰-۳۰	A
سنگ آهک، شیل، مارن و کنگلومرا مربوط به دوران مزوژوئیک	۱۰	۵	۱۰۰-۲۰	B
شاره‌های همراه به کانی‌های رسی با ساختارهای متعلق به دوران کرتاسه پی‌سنگ‌های قدیمی سنگ آهک و سنگ آهک دولومیتی، متعلق به دوران پرکامبرین	۱۲	۸	۲۰	C
پی‌سنگ‌های قدیمی سنگ آهک و سنگ آهک دولومیتی، متعلق به دوران پرکامبرین	۲۰ فراتر	سطح	۵۰۰	R1
پی‌سنگ‌های قدیمی سنگ آهک و سنگ آهک دولومیتی، متعلق به دوران پرکامبرین	۷	۳	۵۰۰	R2

۵ نتیجه‌گیری

پیدا می‌کند و به رسانایی متوسط می‌رسد که دلیلی بر وجود گسل مدفون شده تلخاب در زیر رسبات کواترنری است. در فاصله بین سایتهای ۸ و ۹ یک واحد رسانا دیده می‌شود که قابل نسبت دادن به گسل پنهان موجود در منطقه است. یکی از نتایج مهم بررسی این مقطع، تشخیص گسل تبرته با جهت شیب شمال شرق است. وارونسازی داده‌های مگنتوتولوریک با کد وارونسازی رودی و مک کی (۲۰۰۱) نیز صورت گرفت و بهمنزله نتیجه مقطع نشان داده شده در شکل ۸ به دست آمد. برای به دست آوردن این مقطع از داده‌های *MT* در مدهای *TM* و *TE* بهمنزله ورودی استفاده شده و وارونسازی مشترک (*Joint inversion*) صورت گرفته است. سازندهای زمین‌شناسی از دوران‌های گوناگون تا عمق ۲۰ کیلومتری روی این مقطع قابل تشخیص هستند. دو زون مقاوم در دو طرف نیمرخ و همچنین یک زون خردشده در مرکز مشخص شده است. مهم ترین عارضه موجود در این زون، شکستگی بلوک رسانای C است که در اثر ترکیب شاره‌های ایجاد شده از بی‌آب شدن آب‌های جوی ایجاد شده است. این بلوک رسانا با تخلخل زیاد با رسبات مربوط به واحدهای سنوزوئیک و

در این مقاله روش اکتشافی مگنتوتولوریک به‌منظور آشکارسازی ساختارهای زیرسطحی در امتداد یک نیمرخ شرقی-غربی در شرق شهر اراک به کار رفته است. نتایج نهایی نشان‌دهنده این است که با به کاربردن روش پیشرفتۀ مگنتوتولوریک، اطلاعات بسیار سودمندی به دست خواهد آمد. در این روش تباین در خواص الکتریکی مواد ساختارهای زمین‌شناسی را مشخص می‌کند.

وارونسازی دو بعدی داده‌های مگنتوتولوریک با استفاده از دو کد وارونسازی صورت گرفته است که به ترتیب نتایج حاصل با زمین‌شناسی منطقه به خوبی مطابقت دارد. مدل به دست آمده از کد وارونسازی *REBOCC* ساختار مقاومت ویژه زیرسطحی را تا عمق ۵ کیلومتر به تصویر کشیده است. در وارونسازی داده‌ها با این روش از دترمینان داده‌ها در حکم ورودی استفاده شده است که میانگینی از همه جهت‌های جریان فراهم کرده و همچنین مستقل از جهت امتداد الکترومغناطیسی است. مدل دو بعدی واحدهایی با مقاومت ویژه زیاد مانند کنگلومرا، سنگ آهک، یک سازند رسی و دو گسل مهم و همچنین یک گسل پنهان را در طول نیمرخ مشخص کرده است. در محل ایستگاه ۷ یک سازند مقاوم در سطح مشاهده شده است. با رفتن به عمق، مقاومت ویژه کاهش

- Fiordelisi, A. and Rieven, S., 1996, Robust smooth magnetotelluric transfer functions, *Geophys. J. Int.*, **124**, 801–819.
- McQuarrie Nadine, 2004, Crustal scale geometry of the Zagros fold-thrust belt, Iran, *Journal of Structural Geology*, **26**, 519–535.
- Orange, A. S., 1989, Magnetotelluric exploration for hydrocarbons, *Proc. IEEE*, **77**, February.
- Pedersen, L. B. and Engels, M., 2005, Routine 2D inversion of magnetotelluric data using the determinant of the impedance tensor, *Geophysics*, **70**, G33-G41.
- Rodi, W., and Mackie, R., 2001, Nonlinear conjugate gradient algorithm for twodimensional magnetotelluric inversion, *Geophysics*, **66**, 174–187.
- Siripunvaraporn, W. and Egbert, G., 2000, An Efficient Data-Subspace Inversion Method for 2-D Magnetotelluric Data, *Geophysics*, **65**, 791-803.
- Smirnov, M. Yu., 2003, Magnetotelluric data processing with a robust statistical procedure having a high breakdown point, *Geophys. J. Int.*, **152**, 1-7.
- Swift, C. M., 1967, A magnetotelluric investigation of electrical conductivity anomaly in the southwestern United States, PhD Thesis Massachusetts Institute of Technology, Cambridge, MA.
- Unsworth, M. J., Malin, P. E., Egbert, G. D., Booker, J. R., 1997, Internal structure of the San Andreas fault at Parkfield, California. *Geology*, **25**(4), 359–362.
- Vozoff, K., 1991, The Magnetotelluric Method in Electromagnetic Methods in Applied Geophysics, M. N. Nabighian, Ed. (SEG, Tulsa), **2**, chapter 8.

آبرفت های کواترنری پوشیده شده است. سازند رسی مشاهده شده در محل ایستگاه ۵ با مقاومت تقریبی ۱۰ اهم متر در هر دو مقطع به خوبی مشاهده می شود. مهم ترین نتیجه از وارون سازی، مشخص شدن محل و جهت شب گسل تبرته است. نتیجه مفیدی که از این تحقیق گرفته شد این است که، داده های مگنتوتلوریک علاوه بر تصویرسازی از ساختارهای زیرسطحی، اطلاعات قابل اعتمادی در مورد هیدرولوژی منطقه به دست می دهند. همان طور که در مقطع به دست آمده مشاهده می شود، با حرکت از ایستگاه ۷^۵ به سمت غربی نیم رخ زون رسانای C ضخیم تر می شود و پتانسیل آبی منطقه افزایش می یابد که این امر در توافق با اطلاعات زمین شناسی و محلی است. آب های نفوذی در سنگ بستر شکسته می شوند و در امتداد صفحه گسل ها عاملی برای آزاد شدن استرس ها و رخداد زلزله ها هستند.

منابع

- میرزابی، م. و قدیمی، ف.، ۱۳۸۵، گزارش زمین شناسی: بررسی گسل های تبرته و تلخاب، دانشگاه اراک.
- Byerlee, J., 1990, Friction, over pressure and fault normal compression, *Geophys. Res. Lett.* **17**, 2109-2112.
- Egbert, G. D., 1997, Robust multiple-station magnetotelluric data processing, *Geophys. J. Int.*, **130**, 475-496.
- Etheridge, M. A., Wall, V. J., Cox, S. F. and Vernon, R. H., 1984, High fluid pressures during regional metamorphism and deformation: implication for mass transport and deformation mechanisms. *J. Geophys. Res.* **89**, 4344–4358.
- Gundmundsson, A., 2000, Active fault zones and groundwater flow. *Geophys. Res. Lett.* **27**, 2993–2996.
- Hickman, S., Sibson, R., Bruhn, R., 1995, Introduction to special section: mechanical involvement of fluids in faulting. *J. Geophys. Res.* **100**, 12831–12840.
- Larsen, J. C., Mackie, R. L., Manzella, A.,